Maksaa se

COOPERATIVINEN MAITOLIIKE

toverilainojakin

Viimeisen kahdeksan kuukauden ajalla on Co-operativinen maitoliike maksanut takaisin liikkeellä olleita toverilainoja yhteensä $2,605.00. –

Lainoja on maksettu viidelletoista eri lainaajalle, ollen pienin maksettu summa $25 ja suurin $780. Lainat on maksettu vaadittaissa vaikka liikkeellä olisi ollut tilaisuus vaatia 30 päivän ylössanomisaika.

Työläisten omat yhdistykset aina aletaan ilman pääomaa, joten ne joutuvat käyttämään lainapääomaa, joka ei aina ole edullista liikkeelle.

Olemme maksaneet korkoa lainoista viimeisen puolen vuoden ajalla 469 dollaria 61 senttiä, joka on enimmäkseen mennyt automobiilien ja muiden koneiden kuukausimaksujen ja myöskin pankkilainojen korkoina. Toverilainoista on hyvin harvassa tapauksessa tarvinnut maksaa korkoa.

Liikkeen kuukausimaksut on melkein säännöllisesti maksettu ja meillä ei ole mitään kiinnitystä omaisuutemme päälle.

Liikkeen omaisuus on $23,676.79.

Osuusliike ottaa vastaan toverilainoja $25.00 ylöspäin ja maksaa niistä korkoa 5 prosenttia.

Jos teillä on varoja, niin sijoittakaa ne omaan liikkeeseen. Jos kerran pankit ja liikkeet uskaltavat antaa co-operatiiviselle liikeelle lainoja ja luottoa tuhansia dollareita, niin miksi me itse emme voisi luottaa omaan liikkeeseemme.

CONSUMERS CO-OP. ASS'N

ASTORIA, *OREGON*

ASTORIASTA JA YMPÄRISTÖLTÄ

TOVERIN PUHELINNUMEROT:
Toimitukseen 832
Konttoriin 365

Päivälista

— "Maan parhaat" näyttämöharjotus tänään kello 7 illalla. Seuraava harjotus on torstaina.

— "Kuvernöörin tytär" (kurssilaisten kappale) harjotus tänään kello 5 ip. näyttämöllä. Sama huomenna, ylihuomenna j. n. e.

— Näytelmäseuran kokous on huomenna keskiviikkona kello 7 illalla näyttämöllä. Kaikkien saavuttava.

— Agitatsionikomitean kokous tänä iltana kello 7.

— Alkavan soittokunnan harjotus tänä iltana kello 6.30.

— Mieskuoron toiset tenorit harjotuksiin tänä iltana kello 8; ensi bassot 8.30.

— Naiskuoron ensisopranot harjotuksiin keskiviikkona kello 6.30 iltasella.

— Osuusmaitoliike välittää Maid O'Clover voita sillä se on parasta. Saatavana myös kaikilta kauppiailta.

IHANNELIITTOLAISET.

Tänä iltana ei ole Ihanneliiton kokousta. Sen sijaan tulkaa ensi tiistai-iltana kaikin.

"ESPANJAN KÄRPÄNEN"

Muistattehan? — Se sama tulee ensi sunnuntaina yleisön pyynnöstä toisen ja viimeisen kerran näyttämölle, ja nyt pilkkahinnoilla. Pääsyliput maksavat nimittäin ainoastaan 30 senttiä kappale.

Mikä naurun meteli, eikö ollutkin viime kerralla kun tuo näytelmä esitettiin? Moni vieläkin vakuuttaa nauruun purskahtavansa, kun muistelee kuinka sille poikaparalle ilmestyi paljaspäisiä isiä neljä kappaletta. Mutta ei siinä vielä kaikki: Kamppisen Jäkki ("You know") uhkasi parin toisen paljaspää-äijän kanssa tulla vielä ottamaan selvää, eikö mahdollisesti hekin joudu syytteeseen "isyydestä". (Ehkä Jäkki tällä kertaa tuleekin?) Ilman pitempiä selvityksiä: kuka haluaa nauraa oikein vatsanpohjaa myöten, saapukoon katsomaan.

KIINTEIMISTÖKAUPPA.

Toverit Väinö Pernu ja Toivo Johnson ovat ostaneet B. L. Gunnarylta tontin viimemainitun rautakaupan vierestä West Bond kadun varrella. Paikalle rakentavat sen uudet omistajat ensiluokkaisen höyrysaunan. Rakennustyö alkaa huomenna. Rakennusurakoitsijana on Henry Niemi.

LIIKE VAIHTANUT OMISTAJIA.

P. L. Yost, Portlandista on hiljattain saapunut kaupunkiimme ja ostanut R. M. Gastonilta autojen päällys- ja valjasliikkeen, joka sijaitsee 593 Exchange kadulla. Hän tulee ammattitaitoisena tekemään kaikkea alaansa kuuluvaa työtä. Yost ilmoittaa Toverissa.

— Maid O'Clover voi on parasta. Saatavana osuusmaitoliikkeen ajureilta ja kaikilta kauppiailta.

KAIKKI KIRJALLISUUSKOMITEAN

jäsenet tuokoot helmikuun toimintaraportin huomeniltana, joko S. Klupin kauppaan tai pallohaaliin. — Komitean kirjuri.

MRS. HEIKURA KUOLLUT.

Sadie Elizabeth Heikura, Frank Heikuran puoliso, Seasidesta, kuoli kotonaan eilen illalla. Vainaja oli kuollessaan 24 vuoden ikäinen ja jätti jälkeensä, paitsi puolisoansa, myös vanhempansa, jotka asuvat Portlandissa.

TULI HÄVITTI KODIN.

Tuli, joka sai alkunsa pahasta nokivalkeasta, hävitti James Chesterin kodin viime sunnuntaina. Ketään ei loukkaantunut tulipalossa, sillä asukkaat olivat poissa kotoaan tulipalon aikana. Vahingon arvellaan olevan noin $1500, minkä korvaa vakuutusyhtiö. Suurin osa huonekaluista saatiin pelastettua hävittävältä tulelta.

— Kysykää Maid O'Clover voita osuusmaitoliikkeen ajureilta ja kaikilta kauppiailta.

KOULUHALLINTO SAI PYYTÄMÄNSÄ VARAT.

Eilen illalla kauppakamarin huoneustossa Astorian veronmaksajat äänestivät $75,000 rahaerän luovuttamisesta kouluhallinnolle lisäkkeen rakentamiseksi nykyiseen korkeakouluun. Äänestyksessä varojen myöntämisen puolesta annettiin 106 ääntä ja vastaan 51 ääntä. Varat tullaan hankkimaan bondien myynnillä. — Kysymyksestä on jo kerran ennenkin äänestetty, mutta sillä kertaa se raukesi enemmistön vastustaessa varojen myöntämistä. Muun muassa Tom Nelson ensimäisen äänestyksen aikana vastusti ehdotusta, mutta eilen iltaisessa kokouksessa hän oli varojen myöntämisen kannalla, selittäen, ettei enää ole mitään syytä vastustaa sitä, koska rakennusaineet ovat jo paljon laskeneet sen jälkeen kun kysymys varojen myöntämisestä oli ensikerran äänestyksellä. Ne, jotka nyt vastustivat ehdotusta, perustelivat vastustuksensa sillä, että bondeja on vaikea saada myytyä huonon ajan tähden ja niin ollen olisi jätettävä homma sopivampaan aikaan.

ASTORIAN POLIISIPÄÄLLIKKÖ KAHDEKSAN VUOTIAS.

Mailmassa tapahtuu paljon merkillistä ja yksi sellainen merkillinen tapahtuma on, että tämän suuren kaupunkimme poliisipäällikkö on syntynyt helmik. 29 p:nä v. 1888. Kuten tiedämme on helmikuussa kaksikymmentä yhdeksän päivää ainoastaan joka neljän vuoden päästä. Tänä vuonna oli ainoastaan 28 päivää, eikä niin ollen poliisipäällikkö Carlson voinut viettää syntymäpäiväänsä, niin halusta kuin hän olisikin sen tehnyt. Kalenterin mukaan hän on ainoastaan 8 vuotias ,mutta jos annamme palttua oikulliselle kalenterille, niin voimme laskea hänen iäkseen 33 vuotta.

TÄNÄ ILTANA KELLO 7

alkaa osuusmaitoliikkeen vuosikokous S. Klubin kokoushuoneessa. — Kaikesta päättäen kokouksesta muodostuu tavallisuudesta poikkeava, sillä useita erikoisen tärkeitä kysymyksiä tulee siellä käsiteltäväksi. Tuskinpa tällä kertaa tarvitsee ketään kehottaa saapumaan kokoukseen, jokainen osakkeenomistaja ymmärtää sen ilman muuta että läsnäolo on välttämätön.

Seikkailuja maalla sekä merellä

Hiljattain Suomesta saapunut nuorimies, Viktor Silvan, pistäytyi eräänä päivänä toimituksessamme ja jätti meille kertomuksen seikkailuistaan mailman sodan aikana ja sen jälkeen. Kertomus on mielenkiintoinen kuvaus niistä ankarista koettelemuksista, joiden alaiseksi monet joutuivat saksalaisen militarismin kouristuksessa. Kertomus on seuraava:

Läksen Oulusta, Suomesta merelle heinäk. 13 p. 1914, ja elok. 3 p:nä samana vuonna joutui laivamme saksalaisille. Saksalainen torpeedoristeilijä hinasi laivamme Waarnemyndiin, sieltä edelleen Reinburgiin, jossa purettiin lasti. Sieltä me miehistö vietiin vangittuna Kieliin, missä jouduimme pakkotyöhön, sepelin tekoon. Jonkun ajan perästä meidät siirrettiin sieltä Hattenauhin. Sillä jouduin tunneliin vedenpinnan alapuolelle työhön. Jouduin siinä paikassa puskemaan viisi kuukautta. Sitten vietiin Wilhem kanalille työhön. Siellä olin kesäkuuhun saakka 1915, kunnes tuli lupa päästä Suomeen.

Kohtelu oli kurjaa. Kun en ymmärtänyt kieltä enkä niin ollen voinut saksalaisten mielestä kyllin nopeasti totella käskyjä, niin ruoska vinkui selkään. Asuntonamme oli laudoista kokoonkyhätty lato, mihin talven tuulet puhalsivat lunta sisään. Vaatteita oli vaikea saada kuivaksi kun ladossamme ei ollut lämmityslaitoksia.

Työmaalla kiroukset kaikuivat saksalaisten suusta ja piiskurit häärivät ympärillä kaiken aikaa. Ruoka oli puolinaista, vaikkakaan ei ollut vielä puutetta ruokatavaroista, sillä olihan sota vasta alussa.

Sitten kesäkuun puolivälissä tuli armahdus. Se oli ilosanoma. Päästin Suomeen kesäk. 25 p. 1915. Olin muutaman päivän Suomessa ja sitten läksin uudestaan merelle. Tulin Englantiin, josta otin laivan. Sitten olin monen eri maan laivoissa merimiehenä. Kun sitten vuonna 1917 olin tulossa Amerikasta Englantiin, niin saksalainen torpeedoi laivamme ollessamme jo lähellä Irlannin rannikkoa.

. Pelastuin ja pääsin Liverpooliin. Ostin sieltä piletin ja matkustin New Yorkiin. Sieltä otin pestin laivaan, joka läksi Afrikaan. Se oli norjalainen, nelimastoinen parkki, "Sturebrur". Kun sitten vuonna 1919 olimme tulossa mainitulla laivalla Afrikasta Etelä-Amerikaan, niin tammik. 4 p:nä saksalainen laiva "Wolf" kaappasi laivamme, upotti sen ja vei meidät sotavankeina Saksaan. Matka kesti kolme kuukautta. Pohjoisjäämeren kautta pitkin Norjan rannikkoa luovittiin Kieliin, Saksaan, jossa nousstiin maihin. Skandinaavialaiset merimiehet saivat luvan mennä kotimaahansa, mutta emme me onnettomat suomalaiset. Saksalaiset kulettivat meidät Gustravin vankileirille, Württemburgin valtioon, Et.-Saksaan. Alkoi piina ja kidutus. Kyllä olivat muuttuneet vankilaolot sitten vv. 1914—1915.

Tarkastuksessa, joka leirille tultuamme toimitettiin, syynättiin jalat ja suu. Sitten riistettiin meiltä tavarat ja vaatteet ja pantiin vankipuku päällemme, joka oli kymmenistä erivärisistä vaatekappaleista kokoonkyhätty. Sitten saunaan, missä salvalla kaltattiin tukka ja ihokarvat. Se oli tulinen löyly. Jälkeä siinä tuli. Syöpäläisillä ei ollut tilaisuutta vähään aikaan luseerata. Niitä kyllä oli silti tarpeeksi. Sen jälkeen viikon päivät puskettiin neulalla rintaan kerran päivässä. Sitten rokotettiin. Kun se piinaus loppui, vietiin meidät Jessenitchin tehtaaseen, mikä sijaitsi Lipten nimisessä kaupungissa. Siellä tein työtä viisi ja puoli kuukautta myrkkykaasuosastolla. Meitä oli kaksitoista suomalaista merimiestä. Onneksi oli tehtaassa myös viisi ruotsalaista insinööriä työssä, ja heiltä saimme ruotsinkielisen sanomalehden, salaa tietysti. Lehdestä näimme Suomen kapinauutisia.

Me kysyimme, että minkätähden meitä täällä piinataan, koska Suomi ja Saksa ovat kuin veljekset. Vastausta ei saatu. Lopulla elämä kävi tukalaksi, sillä voimat alkoivat loppua. Turvauduimme erääseen ruotsalaiseen insinööriin, ja hän alkoi meitä hommaamaan pois. Hän kirjotti Suomen lähetystöön Berliniin. Ei tullut vastausta. Kirjotti uudestaan, kysyen, että mikä on vikana kun ette vastaa, vaikka täällä on kansalaislanne vankeudessa aivan syyttömästi, ja että ne kuolevat kurjuuteen, ellette vapauta heitä. Tuli vastaus, mutta sitä emme saaneet suoraan, koska se ensin piti käydä sensuurin läpi. Kirje meni vankileirille, missä se avattiin ja meille tuli tieto, että pääsemme kotimaahan. Meidät vietiin vankileirille, mistä saatiin vapautuspassit. Teimme valituksen tavaroista, joita ei annettu takaisin, mutta valituksemme ei auttanut mitään, sillä mitään emme loppujen lopuksikaan takaisin saaneet.

Läksimme matkalle Suomeen. Tulimme Königsbergiin, sieltä Riigaan ja edelleen Rääveliin, josta matkamme kävi Helsinkiin. Tämä matka oli kurja. Saimme olla ilman ruokaa seitsemän päivää. Koko maa-alue oli saksalaisten vallassa. Matkan varrella saimme nähdä vankeja, miehiä, naisia ja lapsia, joita saksalaiset kyläpäipäiset sotilaat vartioivat ja piiskasivat. Koko matkan Helsinkiin saakka seurasi meitä kaksi saksalaista sotamiestä vartijoina.

Pääsin Helsinkiin syysk. 20 p. Siellä saksalaiset ottivat meidät vastaan. Pelästyimme sitä, ajatellen, että eipä tullutkaan meille vapautta. Jouduimme kolmeksi päiväksi Helsingin putkaan. Sitten Suomen herrat tutkivat meitä ja viimeinkin pääsimme vapaaksi. Herrat kyselivät meiltä, että millä tavalla meitä kohdeltiin Saksassa. Me selitimme, että ruokana oli perunat, jotka kuorineen sotkettiin veden sekaan ja tämän lisäksi leipää viisi suupalaa päivässä. Ruoskalla lyötiin selkään ja teetettiin työtä 12 tuntia päivässä. Jos vielä enemmän olisi kidutettu, niin kukaan ei olisi sitä kestänyt. Ja paljon vankeja tuollakin kohtelulla kuoli.

Herrat vaan nauroivat. Se kaiveli meitä sanomattomasti, mutta minkäs me mahdoimme, täytyi kärsiä vielä pilkkaakin.

Helsingistä läksin Vaasaan. Siellä katselin lahtaripatsaita parisen viikkoa. Laivaa en sieltä saanut, ja niin matkustin takaisin Helsinkiin. Ei mitään sielläkään. Menin Kotkaan. Siellä jouduin lahtarien käsiin, jotka pistivät putkaan ja haastoivat minut oikeuteen. Mutta onneksi pääsin karkuun, ja piilotin itseni höyrylaiva "Hecroon", jolla onnistuin pääsemään Hulliin, Englantiin, huomaamattomana. Sieltä ajoin junalla Liverpooliin. Silloin oli elokuun 6 p. Sen jälkeen hoopoilin kuun päivät passittomana. Viimein kuitenkin onnistuin saamaan Suomen konsulilta passit, mutta ne eivät auttaneet. Olin karkuri ja väkisinkin olin joutua kiinni. Onneksi sain puhutella norjalaisia merimiehiä. Pian oli suunnitelma selvä: Hävisin tai voitin, mutta yrittää pitää, ajattelin, ja niin kävelin laivarantaan kello 12 yöllä. Vahtasin tilaisuutta. Laivan vahtimies keitti kahvia. Kopin ovet olivat kiinni. Hyppäsin laivaan ja koska se oli tyhjä, hiivin sen peräruumaan. Aamulla kello 4 läksi laiva ulos merelle. Olin ruumassa piilossa kolme vuorokautta, jonka jälkeen nousin kannelle ja ilmottauduin kapteenille. Hän katsoi minua silmät suurina, kysyen: "Kuinka sinä ole laivaan tullut? Vastasin, että kävelinpähän vaan ruuman rappusia alas. "Näkikö kukaan?" kysyi kapteeni. Eipä tietenkään, vastasin. Lopuksi kapteeni nauroi ja käski töihin. Matka kävi hyvin. Mutta lokak. 5 p:nä kun tulimme San Franciscoon, kapteeni esitti minut tullimiehille ja sanoi, että tämän miehen pitää vangita, vien sen takaisin Europaan, sillä mies on karkuri. Mutta tullimies selitti, ettei hänellä ole lupa minua vangita, vaan on minut lähetettävä siirtolaisviranomaisille. Niiden luo minut vietiinkin. Neljä tuntia kestävän tutkinnon jälkeen minut sitten vapautettiin ja laskettiin maihin. Iltasella sitten astelin Friscon kaduilla kuin herrat ainakin. Meninpä vielä laivaan takaisin näyttämään pitkää nenää kapteenille.

Tuli sitten mieleeni, että kerron seikkailuni sanomalehdessä, sillä onhan minulla ollut monta puhtia. Hyväksi opiksi ne kaikesta huolimatta ovat olleet. Ei ihminen tule mitään tietämään, ellei kulje mailmaa. Kapitalismin koulu sitäpaitsi iskee päähän paremmin järjestymisen aakkosia kuin parhainkaan puhuja. Ei tarvitse muuta kuin joutua piiskurien käsiin, niin kyllä selviää kuinka kapitalistit mailmaa runnaavat. Jokaisen tulisi ymmärtää nykyään jo millä asteella sitä ollaan.

VUOKRATTAVANA hyvässä kunnossa olevat huoneet pienelle perheelle. Kysykää 646 Alameda Ave. (x1)

YLEINEN KOKOUS

kalamiehillä ensi tiistaina klo 7 illalla Rosenbergin haalilla. Business-miehet tervetulleet.

Gust Snugg.

MAA MYYTÄVÄNÄ

10 eekkeriä parhainta tidelandia, sijaitsee 4½ mailia Astoriasta, Youngs River tien varrella. Maalla on neljä hyvää lypsylehmää, hieho, sekä joku määrä kanoja, uusi navetta ja kanahuone. Lähempiä tietoja hinnoista, ehdoista y. m. antaa

ED. LINDGREN,
R. F. D. No. 1, Box 124B
ASTORIA, OREGON.
(x1)

LIIKKEENHOITAJAN PAIKKA AVOINNA

Pacific Development Societyn liikkeenhoitajan toimi julistetaan täten hakukelpoisten haettavaksi. Halajalta vaaditaan paitsi suomenkielen taitoa tyydyttävä englanninkielen taito puheessa ja kirjotuksessa, kirjanpitotaito sekä kokemusta liikealalla, etenkin kirjapainoalalla, sekä luotettava 5000 dollarin takaus. Toimeen valitaan ainoastaan sellainen hakija, joka on kuulunut Amerikan Suomalaiseen Sosialistijärjestöön vähintäin yhden vuoden ennen toimeen astumista, omaa suomalaisen itsenäisen järjestön periaatteet ja alistuu noudattamaan järjestön päätöksiä. Hakemukset palkkavaatimuksineen on jätettävä Pacific Development Societyn johtokunnalle ennen maalisk. 2 päivää, 1921, osoitteella: Box 99, Astoria, Ore.

PACIFIC DEVELOPMENT SOCIETY
Jacob Kuivala, puheenjohtaja.
Julius Hyrskymurto, kirjuri.

SYYHYSALVA

Jos teitä vaivaa ihosyyhy, niin on turhaa kiusata itseään kun sen voi niin helposti poistaa hieromalla ihoon meidän syyhysalvaa iltasin niin aamulla olette vapaa.

Hinta $1.00. — Tilataan:

Hellberg Drug Co.
ASTORIA, ORE.

ERIKOINEN LABORATORIO TYÖLÄISTEN TERVEYDEN TUTKIMISEKSI.

Pietarin aivojen tutkimislaitokseen on perustettu laboratorio, jossa tutkitaan ja määrätään korkein työsopiva ritus, jonka työläinen voi aikaansaada vahingoittamatta terveyttään. Laboratorion yhteyteen on perustettu myöskin ammattitautien klinikka ja psykoteknillinen osasto, joka toimii unkarilaisen tiedemiehen, Balingin johdolla. Baling on Budapestissa tutkinut psykoteknillisiä kysymyksiä ja harjoittanut tutkimuksia, voidakseen määrätä työläisen ammattitaitotarpeen muksen.

TILAA TOVERITAR!

MINÄ ANNAN VARMAT TULOKSET

DR. DEAN
Spesialisti

Valitessanne lääkäriä valitkaa sellainen, joka on saanut täydellisen opetuksen erikoiselle alalle.

Olen erikoistuntija kaikilla iho-, veri-, vatsa-, hermo- y. m. taudeille. Jos olette sairas ja olette epäonnistuneet löytämään parannusta, niin tulkaa luokseni että saan tarkastaa teidät sekä hoitaa teitä vuosien kokemusten perusteella tällä erikoisalalla. Jos voin teitä auttaa, sanon sen teille. Jos en, sanon niin. Oikea tautinne tunteminen ja hoito voisi säästää teille satoja dollareita ja kuukausien tarpeetonta kärsimystä.

TULKAA TÄNÄÄN.
562 Commercial katu.

KIITOSLAUSE

Lausumme parhaimmat kiitokset niille lukuisille toverille, jotka järjestivät hupaisen illanvieton luonamme 22 päivä helmikuuta, 1921.

Toveruudella,

ELINA, ARTHUR KIVI
Deep River, Wash.

Rahaa Suomeen

TOVERIN KONTTORIN VÄLITYKSELLÄ.

Maksamme kunnes toisin ilmoitamme

Suom. Mark. 32:00 DOLLARISTA

Lähetyskustannukset ovat:—

40 senttiä lähetyksistä alle $30.00
50 senttiä lähetyksistä ....$30.00–$40.00
60 senttiä lähetyksistä ....$40.00–$60.00
75 senttiä lähetyksistä ...$60.00–$100.00
Yli sadan dollarin 45 senttiä sadalta lisää

Lähettäkää rahat Suomeen Toverin välityksellä

TOVERIN KONTTORI

Box 99, *Astoria, Ore*

Rahaa Suomeen

VÄLITÄMME
PANKKEIHIN TAI YKSITYISILLE

Maksamme kunnes toisin ilmotamme

Smk. 32.00 Dollarilta

Postilähetyksiin nähden on voimassa lähetyksen konttoriimme saapumispäivän kurssi. Summille $1,000.00 tai yli kannattaa kysyä kurssia sähkösanomalla.

LÄHETYSKULUT: 40c lähetyksistä alle $30; 50c lähetyks. $30—$40; 60c lähettyksistä $40—$60; 75c lähetyksistä $60—$100. —

TYÖMIES FOREIGN EXCHANGE CO.,
BOX 553, SUPERIOR, WIS.